

Sport, quo vadis?

De sportdeelname moet omhoog, naar 75%. Die boodschap wordt breed uitgedragen, in het Olympisch Plan 2028, in de Sportagenda 2013-2016, als ook door de rijksoverheid.

Die 75% is gebaseerd op een inschatting van wat enerzijds voldoende ambitie uitstraalt, en anderzijds ook haalbaar lijkt. Eerder werd gesproken van een ambitie om te komen van 60% naar 80% sportdeel-

name. Die 60% was nog gebaseerd op cijfers uit 2003. In 2008 kwam het Sociaal en Cultureel Planbureau met nieuwe cijfers. Daaruit bleek dat de sportdeelname inmiddels was doorgestegen naar 65%, en dus werd dat het nieuwe uitgangspunt. Dat 80% vervolgens 75% werd, had weinig te maken met inhoudelijke overwegingen. De doelstelling moest vooral ook communiceerbaar zijn. Ofwel: Wat bekt er goed?

Inmiddels leven we in 2011 en zitten we nog steeds op 65%. Dat wil zeggen, vermoedelijk zitten we hoger, maar er zijn simpelweg geen recentere cijfers. Het Sociaal en Cultureel Planbureau, dat in 2011 nieuw onderzoek zou uitvoeren, heeft het onderzoek vooralsnog uitgesteld, onder andere wegens een gebrek aan middelen.

Bij VWS wordt deze zomer ondertussen lustig geld uitgegeven aan projecten om meer mensen aan het sporten en bewegen te krijgen. Bonden en private organisaties konden daar deze zomer plannen voor indienen. 6 miljoen euro was er in totaal beschikbaar, op voorwaarde dat de projecten nog dit jaar werden uitgevoerd of althans opgestart.

Het onderzoek van het SCP zal vast het nodige kosten. Een half miljoen ben je zo kwijt. Dat is veel geld. Aan de andere kant: we investeren 6 miljoen in nieuwe projecten, maar geld om te investeren in kennis of we op koers liggen met onze doelstellingen, is er niet. Zelfs als het SCP volgend jaar met zijn onderzoek start, zal het nog tot ver in 2013 duren voor we daar zicht op hebben.

Het is het aloude liedje. De sport is een wereld van doeners, en niet van denkers. Dat is de charme, maar ook een beetje de makke van de sport. Nieuws kan dat moeilijk worden genoemd. Maar als je dat zo weer ziet gebeuren, bekruipt je toch een gevoel van: Waar moet dat heen met de sport?

Koen Breedveld
Directeur WJH Mulier Instituut